

ÚNOR 2020

Druhý měsíc v novém kalendářním roce byl ve znamení prázdnin, cestování, procvičování anglického jazyka a dalších činností. Jen posud'te sami. A začneme „pololetkami“:

Začátek února představoval pro všechny pololetní prázdniny, které každý užíval po svém. Ale 12 žáků, převážně čtvrtáků, je trávilo v našem hlavním městě. Pan vychovatel Bc. Aleš Ondráček vede v rámci školní družiny vlastivědný kroužek. O pololetních prázdninách se koná každý rok akce s názvem Ledová Praha. Tak co to nezkusit? Bylo rozhodnuto, jelo se do Prahy. 😊

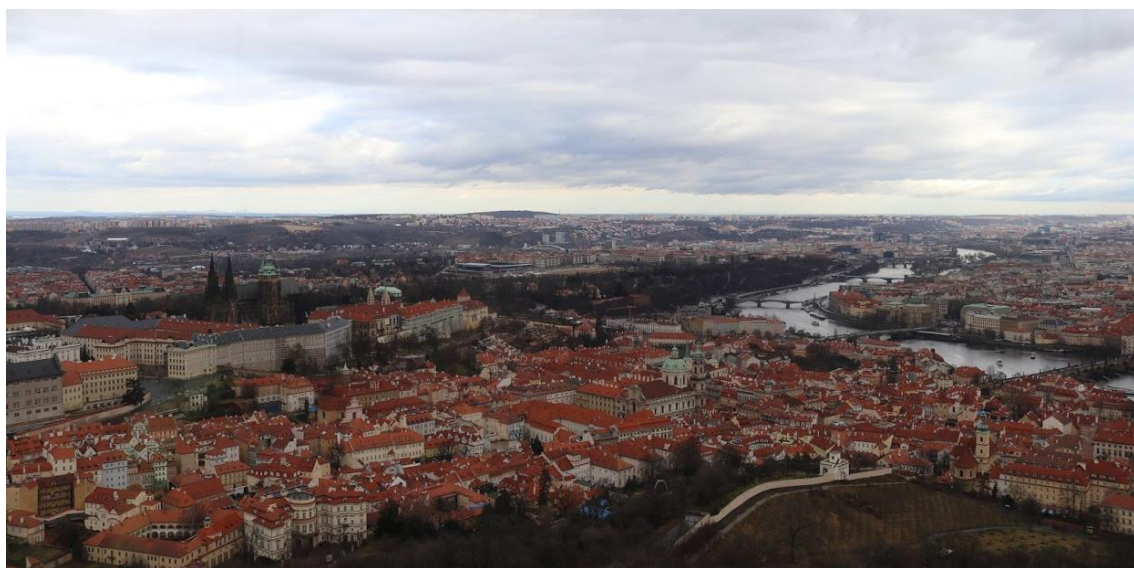
Následuje prázdninová depeše z cesty po naší vlasti:

Po příjezdu autobusem na Florenc jsme si popojeli kousek tramvají, jak se říká v Praze šalině. 😊 Zanedlouho jsme byli u Základní a mateřské školy Lyčkovo náměstí na pražském Karlíně. Škola vypadala jako zámek. Však je také o 10 let starší než náš Slovaňák. Uvnitř nám některé věci naši královopolskou školu připomínaly. Třeba široké schodiště, starobylá okna a tvarovaná zábradlí.

Ubytovali jsme se v jedné z pátých tříd a vyrazili do terénu...
Naším prvním cílem byl Petřín, kam jsme vyjeli samozřejmě lanovkou a vylezli na rozhlednu.

Následovalo oblíbené zrcadlové bludiště.

Po svačince jsme sešli z kopce dolů a pokračovali pěšky kolem Senátu a Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy. Poslední lednový den odpoledne byla objednána exteriérová prohlídka Letiště Václava Havla. Čekal na nás sympatický pán, který nás více než dvě hodiny provázel a o letišti, letadlech, odletech, příletech věděl opravdu hodně. Měli jsme k dispozici autobus, který nás vozil po obřím prostoru letiště za doprovodu pana průvodce, který mluvil do mikrofonu, ukazoval, vysvětloval a seznamoval se zajímavostmi letiště.

V jednu chvíli jsme mohli vylézt i ven do vyhrazeného prostoru u „ranweje“ a pozorovat odlety a přílety letadel, včetně největšího Airbusu A380. To byl opravdu zážitek. Viděli jsme, jak vypadá odbavování letadel před startem i po přistání, včetně navádění letadel na stání.

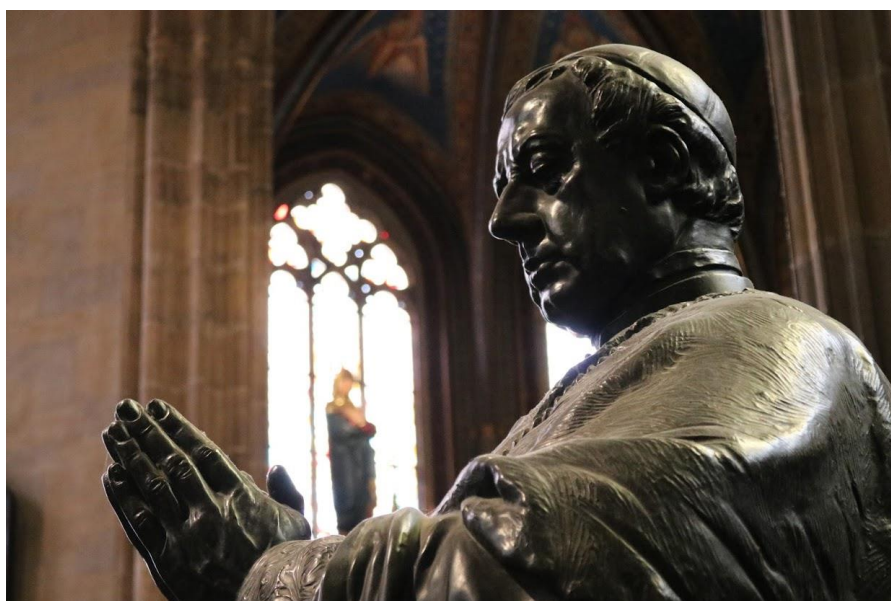
Nakonec jsme exkurzi zakončili v hasičské Záchranné požární stanici, kde jsme si prohlédli moderní záchranné vozy, včetně speciálního zařízení, které se využívá v případě požáru uvnitř letadla. Místní hasiči mají jen kratinkou dobu na to, aby sjeli po tyčích do prostoru, naskákali do vozidel a vyjeli. Kromě řešení případných požárů přímo na letišti je využívána stanice i pro situace na dálnicích, zejména směrem na Karlovy Vary.

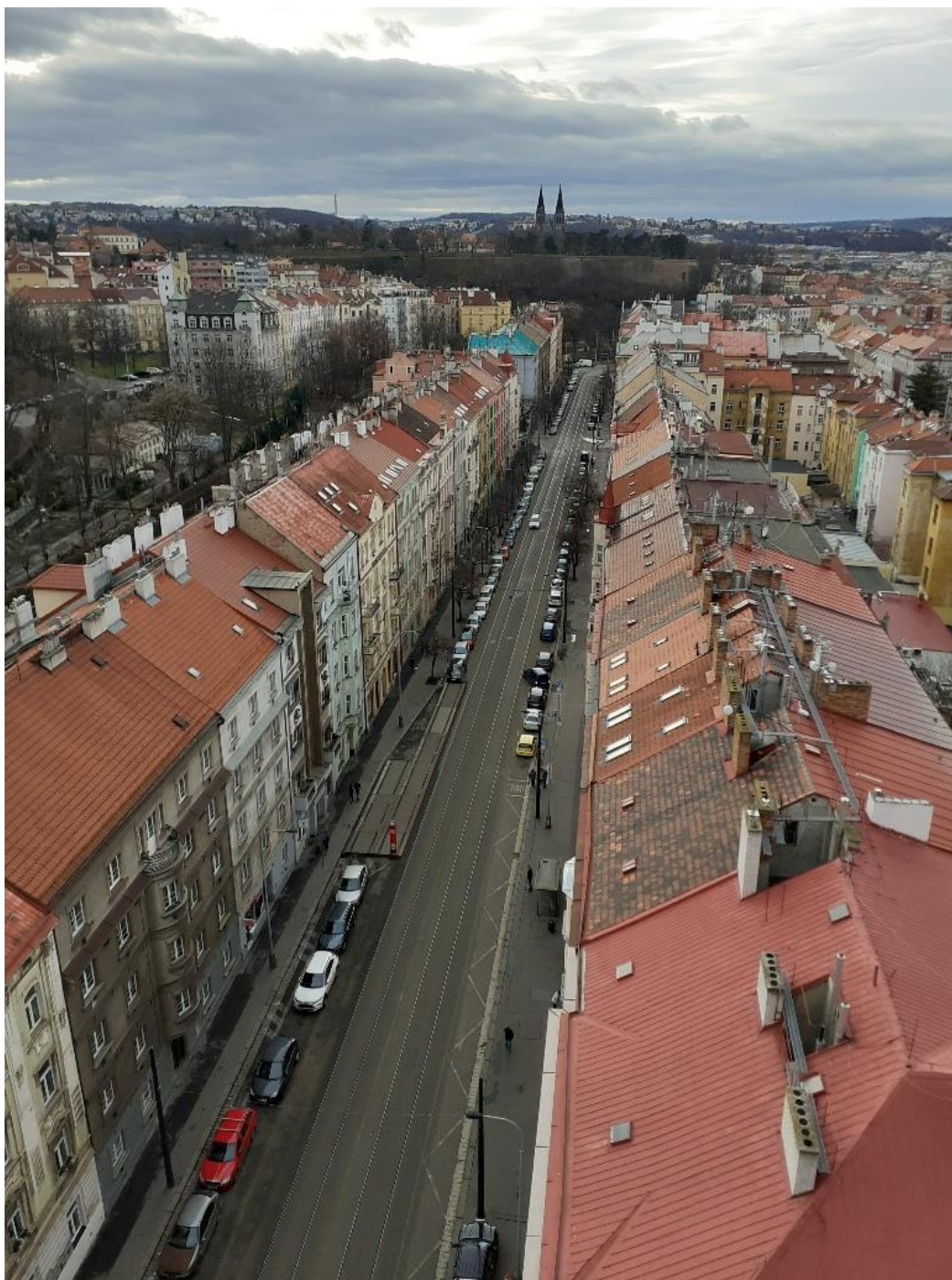
Měli jsme „štěstí“, pokud se to dá tak nazvat. Zrovna když jsme poděkovali za prohlídku a opouštěli hangár plný hasičských aut a zařízení, byli jsme zavoláni zpět, abychom zažili „na vlastní kůži“, jak vypadá opravdový „výjezd“. Sledovali jsme, jakou rychlostí odvážní mužové sjíždějí po tyčích a chystají se vyjet ven, kde jsou velmi zapotřebí.

Po takových zážitcích vyhládne, a tak jsme si po příchodu do školy na Lyčkově náměstí uvařili ve cvičné kuchyňce čaj a párky k večeři. Večer, když už byly všechny děti ve svých spacácích, poslechly si napínavé příběhy z pera Jaroslava Foglara „Jestřábe, vypravuj“.

V sobotu po snídani jsme se přemístili na Pražský hrad prohlédnout si zejména Chrám svatého Víta, Zlatou uličku s věží Daliborkou a někteří zájemci nakoukli i do kostela svatého Jiří.

S vidinou nějaké dobré bašty jsme prošli kolem domu U Dvou slunců, známé to místo narození Jana Nerudy, a pak pokračovali do centra přes Karlův most. Zaskočili jsme do Muzea pražských strašidel, ale hlad se již ozýval. Opustili jsme všechny ty kostlivce a bubáky a hurá na pozdní oběd do Havelské koruny. S bříšky naplněnými řízký, gulášem či dukátovými buchtíčkami se před námi tyčil ještě jeden sobotní cíl - Policejní muzeum. Posílení obědem jsme metrem dojeli do stanice Vyšehrad, která je asi jediná stanice nad zemí. Pak už stačilo jen překonat dlouhý Nuselský most a už jsme tam byli.

Děti se rozprchly po muzeu, aby plnily úkoly, nakukovaly do všech oddělení a prohlížely si vystavené uniformy, veškerou výstroj a výzbroj od četníka z první republiky až po současného příslušníka Policie České republiky. Zajímavé byly exponáty ochranných krytů a masek, které my starší dobře známe z dob své vlastní školní docházky. Ale byly k vidění i speciální vaky pro kojence a batolata s ručním přísunem vzduchu a jiné kousky.

Většina návštěvníků nezapomněla zakusit četnickou školu, psát na starém psacím stroji nebo namáčecím perem zkoušet vykroužit tehdejší zdobná písmenka, otestovat své logické schopnosti anebo si jen prohlížet sympatického pana četníka ve slušivém stejnokroji.

Kdyby se v muzeu už nezavíralo, asi bychom tam zůstali déle. 😊 Tak moc se nám tam líbilo. Bylo nutné znovu překonat známý most, nasednout na metro a rozjet se „domů“. Do školy. 😊 Dnešní večere chutnala jistě všem, inu, objednaná pizza.

Pak už jen trochu se opláchnout, vyčistit si zuby a po táborovém způsobu se zavrtat do spacích pytlů. Ještě Jestřábovy příběhy na dobrou noc a spát.

Neděle ráno bylo náročnější na organizaci. Bylo třeba pomoci sbalit spacáky a vůbec všechny věci, stihnout se nasnídat, připravit obložené bagety na oběd (což byl úkon složitější, než se zdálo, vzhledem k rozdílným chutím dětí 😊). Nutností je však vždy uvedení prostor do původního stavu. Ale děti se hezky zapojily. Do umývání talířků a hrnečků, do zametání třídy, narovnávání lavic a židlí (možná jsme to nestrefili přesně, ale snaha byla), úklid chodby, vynesení odpadků...

Když jsme se ze školy vykutáleli, zatím bez velkých batohů, už bylo dopoledne. Děti moc toužily vidět Muzeum kostiček lega, tak jsme jim tu radost splnili. Obří krteček, Karlův most, pomník Tádž Mahal, opera v Sydney, Eiffelova věž, ... a také kolejiště s jezdícím vláčkem, spousta známých stavbiček a figurek, vše z Lego kostiček. Bylo možno si prohlédnout i vývoj Lega, původní stavebnice včetně obalů. Některé děti pochopitelně neodolaly a v přilehlé prodejně si zakoupily aspoň Lego figurku či nějakou jinou drobnost.

Protože se již blížil čas odjezdu a bylo třeba ještě vyzvednout batohy ve škole, odložili jsme návštěvu Muzea voskových figurín na neurčito a odhodlali jsme se k návratu. Jaké by to však bylo, kdybychom byli v Praze a neviděli orloj, to dá rozum.

A pak už jsme po prohlídce orloje mířili svižným krokem na metro, pěšky pro zavazadla a tramvají přiblížit se k autobusu na Florenc. Naposledy přepočítat, prima, byli jsme všichni a už jsme jeli domů do Brna, za našimi členy rodiny a šalinami. 😊

Myslíme si, že se výlet povedl. Bylo to něco jiného, nač jsou možná děti zvyklé, ale viděly hodně zajímavostí, díky Aldovi z družiny a jeho vášni pro historii si vyslechly mnoho informací o dějinách naší země související s Prahou. A rodiče to měli také dobré, mohli si hezky odpočinout, aby si v neděli večer vyslechli povídání svých dětí o tom, co hezkého zažily.

Únor je měsíc angličtiny. V tuto dobu k nám obvykle zavítá několik studentů či studentek z dalekých zemí, aby nás se svou domovinou seznámili a zároveň lépe poznali naši českou zem. Letos to bylo už po šesté, kdy jsme coby škola hostili stážisty projektu Edison. Mezi našimi žáky má tento projekt velkou oblibu už několik let. Oživuje výuku a děti hodně motivuje ke studiu cizích jazyků. A kdo k nám přijel na návštěvu a z jakých zemí?

Byly to přívětivé a sympatické slečny - Olha z Ukrajiny, Maria z Indonésie, Rubina z Arménie a Nutsa z Gruzie.

A jak říká naše šikovná vyučující anglického jazyka PaedDr. Milada Zezulová, která má projekt Edison na starosti:

„Každý z žáků během jednoho týdne objevil a obdivoval doposud neznámé informace a zajímavosti - základní slova, fráze a pozdravy v rodných jazycích studentek, jednoduché zeměpisné kvízy, arménské a gruzínské písmo, ukrajinský národní tanec „hopak“ a hudební nástroj „banduru“, úžasné indonéské ostrovy a obávaného ještěra „komodo“, strhující rytmus gruzínské národní hudby i její současnou moderní podobu, překrásný arménský národní kroj nebo denní jídlo, chléb „lavash“.

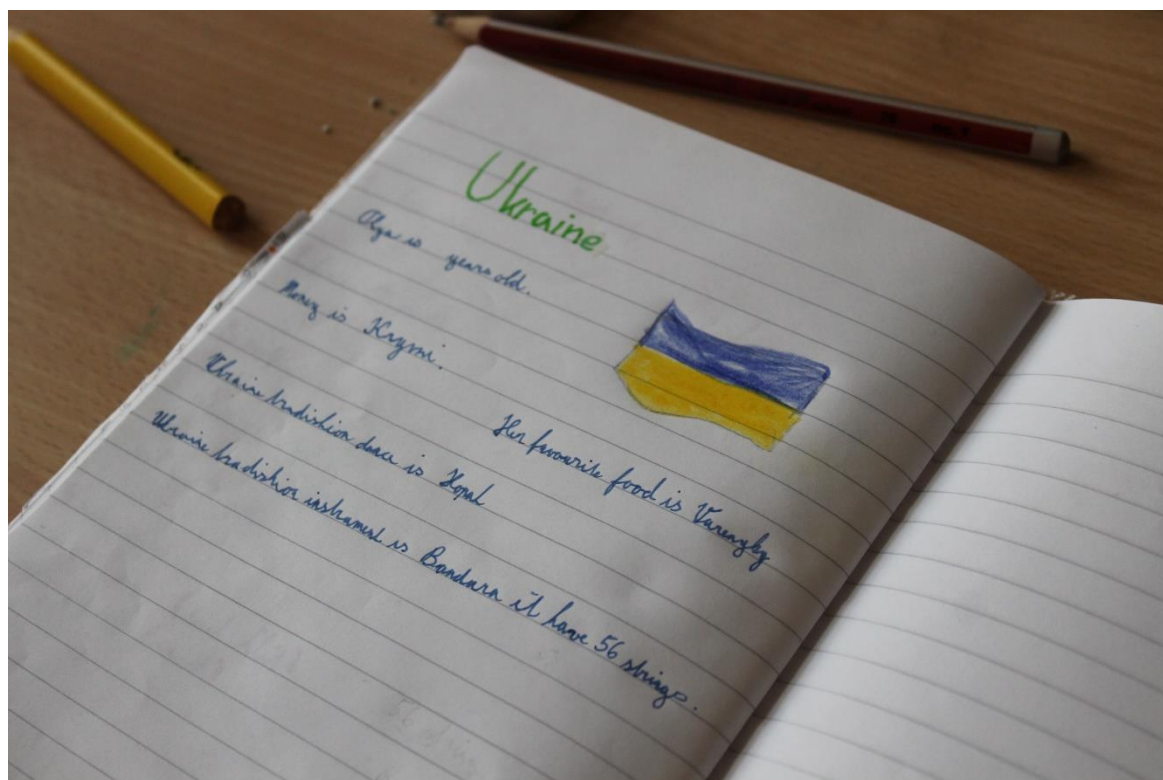
Poslední den se žáci se stážistkami setkali v „globální vesnici“, kde měli možnost ochutnat arménské, indonéské a gruzínské sladkosti a typická národní jídla, dozvědět se více o ukrajinských tradicích, obdivovat indonéskou výšivku, nechat si napsat své jméno arménským a gruzínským písmem, a hlavně celou dobu mluvit anglicky.

Při závěrečném ceremoniálu za přítomnosti vedení školy se žáci se stážistkami slavnostně rozloučili ve velmi přátelské atmosféře a domů odcházeli obohaceni o nové poznatky a nezapomenutelné zážitky.

Během uplynulých šesti ročníků projektu EDISON v letech 2015 - 2020 naši školu navštívilo již 33 stážistů ze 16 zemí celého světa."

Na závěr na pátečním rozloučení v tělocvičně promluvila v anglickém jazyce paní učitelka Zezulová, která celou akci organizuje a které patří velké poděkování, protože to není jednoduché. Vyjádřila díky našim stážistkám, vedení školy a vybraní žáci pronesli také svou řeč. Předaly se dárečky. Myslíme si, že se děvčatům u nás líbilo. Bylo to poznat z jejich úsměvů a dojetí při loučení. Budeme se těšit na příští rok.

Ale u anglického jazyka ještě chvíli zůstaneme. Když už jsme v lednové kronice nakousli informaci o školním kole soutěže v tomto jazyce, proběhlém sice v lednu, ale vyhodnoceném v únoru, je třeba to rozšířit více. A tady předáme slovo opět paní učitelce Zezulové:

„Ve dnech 17. a 21. ledna 2020 proběhlo na naší škole školní kolo soutěže v anglickém jazyce. Zúčastnilo se ho celkem 36 žáků druhého stupně, kteří prokazovali své schopnosti v porozumění neznámému slyšenému textu a v konverzaci na vybrané téma.

Výkony jednotlivých soutěžících letos byly velmi vyrovnané a pro porotce bylo obtížné stanovit konečné pořadí. Po pečlivém zvážení všech aspektů rozhodli takto:

V kategorii I.A - žáků 6. a 7. ročníku se umístil na

- 3. místě Jakub Hlaváč ze VI. D**
- 2. místě Jan Drápal ze VII. B**
- 1. místě Viktor Tománek ze VI. D**

V kategorii II.A - žáků 8. a 9. ročníku obsadila

- 3. místo Linda Bučková z IX. C**
- 2. místo Jana Kokojanová z IX. D**
- 1. místo Eyad Atassi z IX. A**

Všem soutěžícím děkujeme za účast a jmenovaným blahopřejeme. Vítězům přejeme hodně štěstí při reprezentaci naší školy v okresních kolech."

Poděkování patří také těm vyučujícím anglického jazyka, kteří se podíleli na přípravě a průběhu celé soutěže.

Do okresního kola postoupil Viktor s Eyadem. Viktor se stal 6. nejlepším žákem v Brně v kategorii 6. - 7. ročníků a Eyad skončil na 7. místě v kategorii 8. - 9. ročníků. Myslíme si, že je to hezký úspěch a srdečně blahopřejeme. 😊

I v letošním školním roce se naše škola zapojila do Příběhů našich sousedů. Připomeneme, že se jedná o vzdělávací projekt neziskové organizace Post Bellum. Žáci z 8. - 9. ročníků mají za úkol vyzpovídat pamětníka a vytvořit o tom reportáž. Najít člověka, který toho hodně prožil a poslouží žákům jako nejlepší učebnice historie, není těžké, ale přesvědčit ho, aby se projektu zúčastnil, je už těžší. Ale bylo nám přáno a „naši pamětníci“ nám seslalo samo nebe.

Stala se jí paní Mgr. Noemi Komrsková, sympatická, vzdělaná a sečtělá dáma, poválečné dítě. Svěřila se žákům se svým životním příběhem a s nahrávkou pak Jáchym Jakub Justan, Kristýna Čejková a Barbora Skoupá z třídy VIII. D pracovali s redaktory rádia Proglas. Nebylo to vůbec jednoduché. Půlhodinový záznam zpracovat a vybrat asi 3-4 minuty toho nejdůležitějšího, byl pěkný oříšek.

Jak se ho podařilo rozlousknout, se uvidí a uslyší v březnu při slavnostním setkání všech pamětníků, zapojených žáků a pedagogů v sídle ombudsmana. Dáme vám vědět, jak to dopadlo. 😊

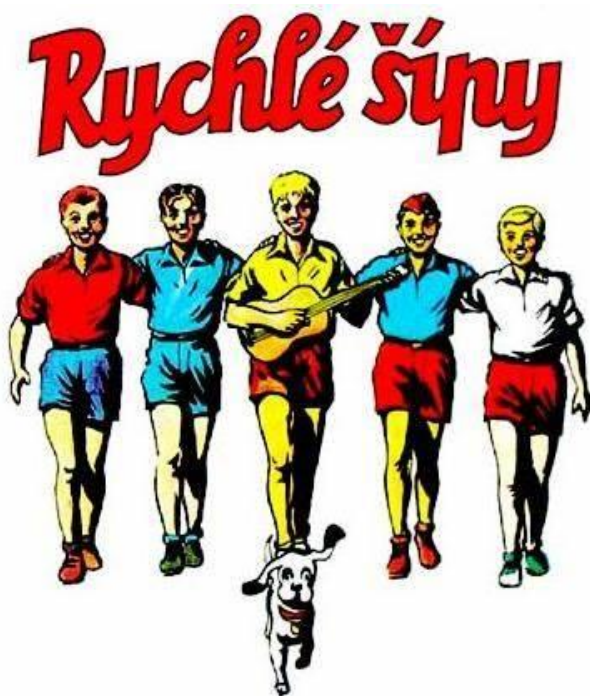
Na prvním stupni si děti mimo klasickou výuku užily i drobné radosti v podobě rozličných dílniček, návštěv knihovny, výukových programů a dalších zajímavostí. Paní učitelky si předávají pozitivní zkušenosti, a tak když je někde nějaká třída spokojená, zúčastní se příště zase jiná. Anebo mají pedagogové letitou osvědčenou praxi a využívají nabídek divadel a jiných kulturních či vzdělávacích zařízení pravidelně.

Tak třeba prvňáčci z I. C vyráběli „veselá razítka“ díky pracovním z Fantázie, pobočky Domu dětí a mládeže Helceletova. U stejné organizace si třídy II. B a II. D objednaly oblíbený program „Od semínka po papír“ a žáci se dozvěděli vše o životě stromu od vyrašení sazeničky ze semínka až po vznik papíru.

Do nedalekého Divadla Barka se mohli těšit někteří třetáci. Pohádku „Ať žijí duchové“ sehráli herci z Uměleckého spolku Ponte per l'arte.

Žáci ze třídy IV. A a IV. B pátrali v Knihovně Jiřího Mahena s programem „Na stopě zločinu“ (téma dětských knižních detektivek). Žákům z céčka se tento program v knihovně líbil již z předchozí návštěvy, a tak inspirovali své spolužáky z dalších čtvrtých tříd. Všichni čtvrtáci si navíc zajeli i do pavilonu Anthropos dozvědět se něco více o pravěku.

„Bublínkové příběhy“, další ze vzdělávacích pořadů pobočky Knihovny Jiřího Mahena v Králově Poli, vysvětlovaly žákům, co to jsou komiksy a jak vznikají. Zúčastnily se třídy V. C a V. D.

V únoru neproběhly jen pololetní prázdniny, ale i jarní, které letos připadly v našem kraji na tento měsíc. To se žáci měli. 😊 Ale přejme jim to. Během naší povinné školní docházky jsme prázdniny měli rádi také, vidíte?